

Tekst: Ole Wiil, landsformand  
Foto: Frank Cilius



## Der er styr på det

De mindre vandværker har i den seneste tid været under beskydning. Og kugleregnen, der rammer os, er, at de små og mindre vandværker ikke formår at håndtere pesticidforureninger, og derfor er vandet fra de små og mindre vandværker ikke i ordentlig kvalitet. Kvalitet er blevet et adelsmærke, som kun de store vandforsyninger kan bryste sig med, og som de små af slagsen kun kan drømme om at komme i nærheden af – hvis man altså skal tro de stemmer, der fører an med skytset.

Denne beskydning er fuldstændig uacceptabel.

Vi – de forbrugerejede vandværker – leverer knap hvert andet glas vand, der drikkes i Danmark, og den decentrale vandforsyning har mange fordele, bl.a. er vi med til at skabe liv i de mindre samfund.

Men fylder vi så beboerne i de mindre samfund med forurenede vand? Svaret er et røgende nej, det gør vi ikke.

I kølvandet på beskydningen er der mange vandværksfolk, der har råbt op og skrevet læserbreve, hvor de tilbageviser de ensidige beskyldninger om, at et lille vandværk ikke kan magte de mange opgaver, der er i moderne vandforsyning.

Disse vandværksfolk kan dokumentere, at de tager adskillige vandanalyser hvert år, og de kan dokumentere, at de følger

strukturerede programmer for egenkontrol – som dog ikke kan trækkes ud af de nationale databaser – fordi disse analyser ikke foregår gennem et akkrediteret laboratorium. De selv samme vandværksfolk kan også dokumentere, at de både samarbejder med andre vandværker i stærke fællesskaber, der tit og ofte også byder på gensidige nødforbindelser, og endelig har de fokus på renovering og vedligeholdelse med afsæt i investeringsplaner og kvalitetssystemer.

Dertil kommer, at vi næsten hver måned indvier et nyt forbrugerejet vandværk, der er spækket med den nyeste teknologi. Jeg nævner det blot for at nuancere den påståede inkompetence i de forbrugerejede vandværker.

En af kuglerne, der skydes med for tiden, er dispensationerne, som kommunerne har udstedt med en treårig frist.

Dispensationerne giver vandværkerne lov til at sende pesticidforurenede vand ud til deres forbrugere, mens de finder og etablerer de bedst egnede løsninger. Kuglerne peger på, at det er de små og mindre vandværker.

Her må jeg råbe vagt i gevær og sende kuglen retur. Det er rigtigt, at der er udstedt 40 dispensationer. Heraf er de 36 givet til forbrugerejede vandværker og 4 til kommunale forsyninger.

Miljøstyrelsen oplyser, at der er 87 kommunalt ejede vandværker og ca. 2.400 forbrugerejede. Det svarer til, at 4,6 procent af dispensationerne er givet til kommunalt ejede vandværk, og 1,5 til procent forbrugerejede vandværker. Det vil sige, at 98,5 procent af de forbrugerejede vandværker har orden i eget hus. Jeg siger det bare: 98,5 procent.

Når vi taler med de berørte medlemsvandværker, som har en dispensation, så viser billedet, at der er løsninger på vej inden for en meget overskuelig tid. Løsninger, som involverer nødforbindelser, nye kildepladser og sammenlægninger. Og i øvrigt er dispensationerne alene givet, hvor der ikke har været en umiddelbar og nem løsning samt ikke mindst, hvor det forinden er vurderet, at overskridelsen af kvalitetsgrænseværdien ikke udgør en sundhedsrisiko.

I Danske Vandværker er vi løsningsorienterede, og vi går meget gerne ind i en debat med lovgiverne om, hvorvidt vandværkernes kontrolprogrammer er tidssvarende eller andre forhold, der kan fremtidssikre vandværkerne.